

Datum verzoek: 2 april 2015

Aan: wethouder Polderman

Betreft: vereenvoudiging draagkrachtberekening

Toelichting

Uw College heeft besloten voor de bijzondere bijstand een vereenvoudigde systematiek voor draagkrachtberekening toe te passen. In plaats van te werken met de kostendelersnorm, welke met ingang van 1 januari 2015 bij invoering van de Nieuwe Participatiewet geldt, gaat u werken met zgn. vergelijkingsnormen. Dit systeem is eenvoudiger in de uitvoering; Wat u echter niet vermeldt is dat deze methodiek meer geld kost voor de gemeenschap.

De fractie van de Roosendaalse Lijst heeft derhalve een aantal vragen:

1. Wordt de door u voorgestelde systematiek ook toegepast door de gemeenten waarmee u het Werkplein vormt? Zo nee, waarom wijkt u hier van af en doorkruist dit dan niet de uniforme werkwijze van de aangesloten gemeenten, hetgeen juist een van de redenen tot samenvoeging was? (efficiencyvoordelen).
2. Is vereenvoudiging van het systeem de enige reden waarom u hiervoor gekozen heeft of zijn er nog andere voordelen?
3. U meldt niet dat dit systeem meer geld kost en de toch al schaarse budgetten uit het sociale domein verder onder druk zet. Inwoners komen nu vaak eerder in aanmerking voor een bijzondere bijstandsuitkering omdat de normering in feite onjuist wordt toegepast. Hoeveel bijzondere bijstandsuitkeringen worden op deze wijze bij benadering meer (en in feite oneigenlijk) toegekend en om welk bedrag gaat het op jaarbasis?
4. Het toepassen van de vergelijkingsnormen kan conflicterende situaties en vormen van rechtsongelijkheid opleveren. Het heeft namelijk ook gevolgen bij aflossingen en de beslagvrije voet. Is hieraan gedacht en waarom wordt dan toch besloten voor deze methodiek?

Namens de fractie van de Roosendaalse Lijst,

Yvonne de Beer en Eric de Regt

Wij beantwoorden de vragen als volgt:

1. De voorgestelde systematiek is als uniforme werkwijze tot stand gekomen na regionaal overleg met de bij het Werkplein aangesloten gemeenten, die ieder apart deze werkwijze ter besluitvorming aan het college zullen aanbieden of hebben aangeboden.

2. Hoofddoel is inderdaad vereenvoudiging, waarbij het mes aan twee kanten snijdt.

Een vereenvoudigde en efficiënte afhandeling van de aanvraag, maar belangrijker nog; een vereenvoudigde aanvraag bijzondere bijstand die door de burger kan worden gedaan.

Meer bedoeld de burger die een ander inkomen heeft dan een periodieke bijstandsuitkering, maar waarbij sprake is van een zodanig inkomen dat bij hantering van deze zogenaamde vergelijkingsnormen onvoldoende draagkracht overblijft om zelf volledig in de kosten te kunnen voorzien die in aanmerking komen voor bijzondere bijstand.

Zonder de systematiek van de vergelijkingsnormen en dus met toepassing van de kostendelersnorm zou betekenen dat de aanvrager met een ander inkomen dan een periodieke bijstandsuitkering van elke volwassen persoon die in zijn woning verblijft, inlichtingen zou moeten verstrekken over wat de relatie tot die persoon is, wat voor soort inkomen per persoon wordt ontvangen en wat de hoogte van dat inkomen is.

Elk aanwezig inkomen zou vergezeld moeten gaan van een bewijsstuk per persoon.

Binnen de vereenvoudiging kan worden volstaan met alleen de (inkomsten-)gegevens van de aanvrager zelf.

Wij vinden het binnen het sociaal beleid evenzo passen om de aanvraagprocedure bijzondere bijstand zo klantvriendelijk -en daarmee laagdrempelig- in te richten.

Hoewel als hoofddoel de vereenvoudiging wordt gesteld, is het feit dat de systematiek bijdraagt aan beperking van de zogenaamde armoedeval -en een stimulans tot werkaanvaarding- niet minder belangrijk.

De beoogde groep van aanvragers van bijzondere bijstand betreft vaak de mensen die net iets meer verdienen dan de bijstandsnorm, of in dit geval beter gesteld de vergelijkingsnorm.

Door het feit dat zij boven die vergelijkingsnorm zitten, betekent ook dat zij allerlei inkomensafhankelijke (belasting-) toeslagen mislopen of minder zien worden.

Als ook de kostendelersnorm fictief op hun inkomen zou worden toegepast, is er waarschijnlijk ook geen recht op bijzondere bijstand.

Wij vinden het binnen het sociaal beleid passen om met deze systematiek bij te dragen aan beperking van de armoedeval en werkaanvaarding te stimuleren.

3. Bij benadering zal het -gebaseerd op de gegevens van 2014- gaan om 195 aanvragen / uitkeringen op jaarbasis, waarbij de kosten bijzondere bijstand zijn berekend op € 13.500,- totaal.

Deze kosten kunnen zo goed als weggestreept worden tegen de uitvoeringskosten indien de kostendelersnorm (fictief) berekend zou moeten worden.

Deze uitvoeringskosten zijn berekend op € 10.250,-

4. Voorop gesteld geldt dat het overgrote deel van de bijzondere bijstand niet als lening wordt verstrekt.

Wij zien verder geen rechtsongelijkheid in het toepassen van de aflossingsregels.

Indien de bijzondere bijstand wel als lening wordt verstrekt gelden in eerste aanleg de aflossingsregels voor (niet-fraude) vorderingen zoals vastgelegd in de beleidsregels terugvordering.

Dit betekent dat de persoon met een periodieke bijstandsuitkering maandelijks met 5% van de toegepaste bijstandsnorm dient af te lossen.

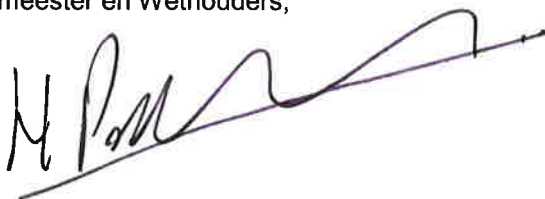
De persoon met een ander inkomen dient met 5% van de genoemde vergelijkingsnorm af te lossen; een logisch gevolg van het feit dat ook de bijzondere bijstand op dit gegeven is berekend en vooral ook gebaseerd op het feit dat de betrokken persoon sowieso beschikt over een inkomen op minimaal het niveau van de vergelijkingsnorm.

Daarnaast geldt dat met 50% van het meer-inkomen boven deze vergelijkingsnorm extra afgelost dient te worden.

Indien deze aflossing niet wordt nagekomen volgen verdere invorderingsmaatregelen met toepassing van de beslagvrije voet.

Ook hier zien wij geen rechtsongelijkheid. De systematiek is immers dat iedereen een inkomen behoudt tot de beslagvrije voet.

Hoogachtend,
Het college van Burgemeester en Wethouders,
Namens deze,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'H. Polderman', written over a horizontal line.

Hugo Polderman,
Wethouder welzijn

